

# РЕШЕНИЕ

№ 12694

гр. София, 10.04.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Антоанета Аргирова

**ЧЛЕНОВЕ:** Петя Стоилова

**Анастасия Хитова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **943** по описа за **2025** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „21-С.“ ООД, представлявано от управителя А. К., срещу Решение № 5425/16.12.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 147-ми състав, постановено по НАХД № 6530/2024 г. С решението е потвърдено наказателно постановление № 22-2400054 от 05.04.2024 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на дружеството, на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда, е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв., за нарушение на чл. 61, ал. 1 от същия кодекс.

Касаторът, с жалбата определя съдебното решение като неправилно. Сочи доводи, аналогични на тези наведените в жалбата до СРС. Счита, че неправилно районният съд е приел, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява приетата с НП фактическа обстановка. Поддържа, че на посочената дата лицето не е осъществявало дейност по трудово правоотношение, а е извършвало оглед на работния процес. Твърди, че въззивният съд е нарушил съдопроизводствените правила, доколкото на дружеството не е изпратено за връчване въззивното решение в цялост, а само съобщение за изготвянето му. Иска се отмяна на постановения съдебен акт и на НП.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се представлява. С представена на 21.02.2025г. писмена защита поддържа касационната жалба.

Ответникът – Директорът на дирекция „Инспекция на труда“ - С., чрез процесуалния си

представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора. От СРС е приета следната фактическа обстановка: На 12.02.2024г. служители на Инспекцията по труда /вкл. св. В./ извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект - склад № 33801, складова база „И.“, [улица], [населено място], стопанисван от „21-С.“ ООД. На място служителите заварили Б. С. Ш. да предоставя работна сила в обекта на контрол като „склададжия“, като последният дърпал палетна количка и разтоварвал стока към склада. В собственоръчно попълнена и подписана декларация, предоставена му от контролните органи, Б. Ш. декларирал, че работи в „21- С.“ ООД от 12.02.2024г., на длъжност „склададжия“, с определено работно време от 08:00 до 17:00 ч. В декларацията Б. Ш. е посочил, че не желае да подпише постановление на основание чл. 405а от КТ, с което да се обяви съществуването на трудово правоотношение между него и дружеството. Служебна справка в информационната система на ИА ГИТ установила, че не е подавано уведомление за сключен трудов договор с лицето Б. С. Ш.. В хода на проверката по документи в Дирекцията от управителя на дружеството, бил представен трудов договор № 33/19.02.2024г., сключен в писмена форма между „21-С.“ ООД и Б. С. Ш. на 19.02.2024г. за изпълнение на длъжността „общ работник склад“, считано от 19.02.2024г.

Въз основа на установеното св. В. съставил на дружеството АУАН № 22-2400054 на 08.03.2024 г., за извършено нарушение на чл.61, ал.1 от КТ. Актът е връчен на управителя на дружеството на 08.03.2024г. Писмено възражение срещу АУАН в законоустановения срок по ЗАНН не е депозирано.

Въз основа на така съставения АУАН, при идентичност на описаното нарушение и дадената правна квалификация, директорът на дирекция „Инспекция по труда“ С. издал обжалваното наказателно постановление, с което на основание чл. 414, ал.3 от КТ наложил на „21-С.“ ООД, имуществена санкция в размер на 2000 лв., за нарушение на чл. 61, ал.1 от КТ.

Районният съд е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни административни органи, при спазване на сроковете за издаването им и съблюдаване на процесуалните правила. Решаващият съд, след като е обсъдил писмените и гласни доказателства е направил извод, че отговорността на дружеството е правилно ангажирана за нарушение на чл. 61, ал.1 от КТ, за което е и законосъобразно санкциониран.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

На първо място, настоящият касационен състав намира за неоснователно направеното възражение с касационната жалба за нарушение на съдопроизводствените правила от страна на СРС. В производствата по ангажиране административнонаказателната отговорност на лицата са приложими разпоредбите на ЗАНН, като съгласно чл. 84 „Доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и изземване на вещи, определяне разноски на свидетели и възнаграждения на вещи лица, изчисляване на

срокове, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, на касационни жалби пред административния съд и предложения за възобновяване, се прилагат разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс.“ Видно от материалите по делото въззивното решение е изготвено съобразно законовите изисквания, ведно с мотивите, които съдържат възраженията на страните, фактическите и правни констатации на съда, както и подробно обсъждане на наведените възражения. За изготвеното решение съобразно разпоредбата на чл. 340, ал. 2 от НПК е изпратено съобщение до страните по реда на чл. 178 от същия, поради което и оплакванията в тази насока са несъстоятелни.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки подробни мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Правилно е приложен материалния закон, като противоправното поведение на „21-С.“ ООД е подведено под нормата на чл. 61, ал.1 от КТ. Съгласно цитираната за нарушена разпоредба, трудовият договор се сключва между работника/служителя и работодателя преди постъпването на работа. Безспорно е установено, а и между страните не се спори, че такъв договор не е сключван към момента на контролната проверка на 12.02.2024г. Това обстоятелство логично следва и от отразеното в НП, че между „21-С.“ ООД и лицето е сключен трудов договор на 19.02.2024 г. В настоящия случай, в склад в складова база „И.“, стопанисван от „21-С.“ ООД, контролните органи са заварили лице, което предоставя работна сила /извършва дейност на склададжия, като дърпало палетна количка и разтоварвало стока към склада/ без сключен трудов договор. От попълнената от него саморъчно декларация се установява, че същият е имал работно време, определено работно място и бил в йерархическа зависимост, което характеризира отношенията между последния и касатора като трудови. Предвид изложеното следва да се направи извод, че между страните е възникнало правоотношение, имащо основните характеристики на трудово по смисъла на цитираните по-горе норми. В съдебното решение са анализирани възраженията на касатора като е правилен извода, че Ш. е предоставял работна сила в полза на дружеството пи наличие на белезите, характеризиращи трудово правоотношение, но без сключен трудов договор, съгласно цитираната правна уредба.

Съобразно гореизложеното, настоящият състав намира, че не са налице касационни основания за отмяна на оспореното решение и същото като правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция в полза на Главна дирекция „Инспекция на труда“ следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 (осемдесет) лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд - София - град, XII касационен състав,

**Р Е Ш И:**

**ОСТАВЯ В СИЛА** решение № 5425/16.12.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 147-ми състав, по НАХД № 6530/2024 г.

**ОСЪЖДА** „21-С.“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: